

Friluftsrådene Landsforbund

Gamle Drammensv 203, 1337 SANDVIKA

<http://www.friluftsrad.no>

Tlf 6781 5180, Faks 6780 4792, E-post friluft@online.no

Bankkonto 7874 05 76495, Organisasjonsnr 971 262 826

Miljøverndepartementet
Boks 8013, Dep.
0030 OSLO

Deres ref: 200802290 /MT

Vår ref: 463

Dato: 4. september 2009

HØRINGSUTTALELSE FORSLAG TIL STATLIGE PLANRETNINGSLINJER FOR DIFFERENSIERT FORVALTNING AV STRANDSONEN LANGS SJØEN

Friluftsrådene Landsforbund (FL) viser til mottatt høringsutkast og takker for anledning til å fremme våre synspunkter. FL sendte også 18. august 2008 brev med synspunkter til arbeidet som da skulle starte opp med planretningslinjer.

FL er tilfreds med de vedtatte endringene i Plan og Bygningsloven (PBL) som innebærer en innskjerping av byggeforbudet i 100-metersbeltet og begrensning av dispensasjonsadgangen. Vi er også enig i at det er rom for å differensiere retningslinjene for ulike deler av kysten. FL forutsetter at tilretteleggningstiltak for friluftsliv som anleggning av turstier, turveier, brygger, stupebrett, sanitæranlegg m.v. på offentlige friluftsområder, ikke vil bli vanskeliggjort av planretningslinjene.

FL er sjølsagt enig i at gjeldende rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjordregionen av 9. juli fortsatt skal gjelde for kysten i Østfold, Oslo, Akershus, Buskerud, Vestfold og Telemark. På denne kyststrekningen er så stor del av kysten nedbygd at det er totalt uakseptabelt med noen form for liberalisering av byggeforbudet.

Vi er også enig i at disse retningslinjene gjøres gjeldende for Kysten i Aust- og Vest-Agder og deler av kysten i Rogaland, Hordaland, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag. Vi mener imidlertid at formuleringen "Presset er ikke nødvendigvis stort i hele kommunen, men knytter seg til enkelte attraktive områder langs kysten", underkommuniserer presset, og vil som et minimum foreslå at ordet "enkelte" tas ut.

FL er, som nevnt over, enig i at det er rom for å differensiere retningslinjene. Det er imidlertid viktig at en ikke gjør samme feilene, som i bl.a. Oslofjordområdet, i de delene av landet som har mindre press på strandsona. Det mangler i dag en helhetlig vurdering av natur-, friluftsliv- og landskapskvaliteter. FL mener at ingen kommuner bør få følge retningslinjene for områder med mindre press på arealene før det i regi av kommunen eller fylkeskommunen er foretatt en helhetlig og faglig forankra verdikartlegging eksempelvis etter Direktoratet for naturforvaltnings opplegg. Viktige tema for kartlegging er:

- Kartlegging og verdisetting av friluftsområder,
- Kartlegging av tilgjengelighet (kartografisk)

- Kartlegging av biologisk mangfold
- Kartlegging av landskap (landskapsrom)

Bare ved å ha oversikt over viktige miljøverdier langs kysten kan en sikre at ikke verdifulle områder bygges ned bit for bit. Staten bør stimulere slik verdikartlegging faglig og økonomisk.

Etter vårt syn er det uakseptabelt at det noe sted langs kysten tillates bygging av fritidshus, boliger og andre byggverk som ikke må plasseres i direkte kontakt med sjøen ut fra funksjon, slik at ferdsel og opphold hindres. Det er overraskende at Miljøverndepartementet ikke har vært tydeligere på dette punktet i forslag til retningslinjer all den tid Miljøvernministerens parti har programfesta hovedprinsipp om ferdselsrett i strandsonen.

Vi kjenner eksempler på at det i en reiseavstand på ca 1 time fra f.eks. Bodø og Tromsø foregår byggetiltak og utfyllinger på strandstrekninger med store natur-, friluft- og landskapskvaliteter. Sprenging, utfylling og bygging av fritidshus i åpen og sårbar Nordnorsk kystnatur innebærer store naturinngrep og hindrer friluftsliv i et vel så stort omfang som den utbygginga som foregikk under helt andre økonomiske vilkår for årtier siden i Sør-Norge.

Generelt vil FL anbefale at teksten i retningslinjene gjennomgås med sikte på oppstramming, klargjøring og forenkling av språket. Eksempelvis er det uklart for oss om ”I tillegg skal prinsippene i rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjorden anvendes tilsvarende” betyr at retningslinjene gjelder (og da kunne det vært skrevet) eller om det betyr at de ”nesten” gjelder. Retningslinjene bærer i alt for stor grad preg av formaninger og gode ønsker. Det er ikke tilstrekkelig til å stoppe utbygginger i sårbar natur når sterke ressurser og store kapitalinteresser står bak.

Vår hovedkonklusjon er at retningslinjene som skal gjelde for kommunene med mindre press i strandsona bør omarbeides vesentlig bl.a. slik at krav til helhetlig verdivurdering og hovedprinsipp om at tiltak ikke skal hindre ferdsel i strandsona fastlås.

FL står fortsatt til disposisjon dersom Miljøverndepartementet ønsker å bruke våre erfaringer og kompetanse.

Vennlig hilsen
Friluftsrådernes Landsforbund

Morten Dåsnes
daglig leder